

„Stk. 2. For de i stk. 3 nævnte ejendomme fastsættes lejeværdien af egen bolig dog fra og med indkomståret 1971 på grundlag af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, til 4 pct. af ejendomsværdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af det beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 400.000 kr. Beløbsgrænsen på 400.000 kr. optages til revision i forbindelse med hver almindelig vurdering, første gang i forbindelse med 15. almindelige vurdering.

Stk. 3. Reglerne i stk. 2 gælder for

- a) Enfamiliehuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet. Det samme gælder for ejendomme, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.
- b) Andre enfamiliehuse, der er afstået til en ny ejer efter den 8. december 1969.
- c) Ejerlejligheder.“

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.“

6) I nr. 5 og 6 ændres „der bliver stk. 3“ til: „der bliver stk. 4.“

7) Nr. 7 affattes således:

„7. I § 14 A, stk. 3, der bliver stk. 5, ændres „stk. 2“ til: „stk. 4“.“

Til § 2.

8) Bestemmelsen affattes således:

„§ 2.

§ 1, nr. 0, finder anvendelse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1970 og senere indkomstår. § 1, nr. 2-4 og 6-8, anvendes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1971 og senere indkomstår.“

B e m æ r k n i n g e r .

Til nr. 1 og 2.

De foreslåede ændringer er af redaktionel karakter.

Til nr. 3.

Ved afståelse af en ejendom, der er erhvervet som led i næring eller i spekulationsøjemed, svares der almindelig indkomstskat af eventuel fortjeneste konstateret ved afståelsen. Efter kildeskattelovens regler gælder dette også, hvor et dødsbo afstår en sådan ejendom.

Efter § 9, stk. 1, i lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom skal der ved den første afståelse, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift af en ejendom, erhvervet som led i næring eller i spekulationshensigt, svares almindelig indkomstskat af eventuel fortjeneste, men sælger er i medfør af § 4 A i ligningsloven berettiget til ved opgørelsen af fortjenesten ved salget at fradrage frigørelsesafgift, der er pålagt ejendommen i hans ejertid. Dødsboet kan efter § 4 A i ligningsloven fradrage frigørelsesafgift, hvor afgiftspligten er indtrådt, medens ejendommen var i boets besiddelse. Der er derimod hverken i ligningsloven eller i kildeskatteloven klar hjemmel til, at et dødsbo kan fradrage frigørelsesafgift, der er pålagt, medens ejendommen var i afdødes eller dennes ægtefælles besiddelse. Det samme gælder, hvor et fællesbo — oprindeligt overtaget til hensidten i uskiftet bo — senere skiftes i længstlevendes live, efter at pligt til at svare frigørelsesafgift er indtrådt, medens ejendommen var i afdødes, ægtefælles eller det uskiftede bos besiddelse. Efter ændringsforslaget skal dødsboet også i disse situationer have ret til ved opgørelsen af eventuel fortjeneste ved afståelse af ejendommen at fradrage tidligere pålagt frigørelsesafgift.

Efter ændringsforslaget skal der endvidere indrømmes den arving, legatar eller længstlevende ægtefælle, der indtræder i boets skattemæssige stilling vedrørende en ejendom, erhvervet som led i næring eller i spekulationsøjemed, ret til ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af ejendommen at fradrage frigørelsesafgift, som er pålagt, medens ejendommen var i afdødes, ægtefælles eller boets besiddelse. Kildeskatteloven giver ingen mulighed for fradrag af pålagt frigørelsesafgift ved passivering efter § 33 A af den af arving m. v. overtagne forpligtelse til at svare almindelig indkomstskat af eventuel fortjeneste ved senere afståelse af ejendommen. Som en